1951
ఏప్రిల్, 9

ది స్టేట్ ఆఫ్ మద్రాస్
వర్సెస్
శ్రీమతి చంపకం దొరైరాజన్
మరియు
ది స్టేట్ ఆఫ్ మద్రాస్
వర్సెస్
సి. ఆర్. శ్రీనివాసన్

[శ్రీ హరిలాల్ కనియా, ప్రధాన న్యాయమూర్తి, ఫజల్ అలీ, పతంజలిశాస్త్రి, మెహర్ చంద్ మహాజన్, ముఖర్జీ, ఎస్. ఆర్దాస్ మరియు వివియన్ బోస్, న్యాయమూర్తులు]

భారత రాజ్యాంగం, అధికరణ 13,16(4),29(2),46–విద్యాసంస్థల్లో ప్రవేశం-- కార్యనిర్వాహక ఉత్తర్వులు నిర్దిష్ట వర్గం స్థానం (సీట్ల) సంఖ్యను నిర్ణయించడం--చెల్లకుండుట -- మత వివక్షకు వ్యతిరేకంగా ప్రాథమిక హక్కు--రాజ్య ఆదేశిక సూత్రాలు--విలువలు.

రాష్ట్రంలోని ఇంజినీరింగ్ మరియు వైద్య విద్యల కళాశాలలో విద్యార్థుల ప్రవేశానికి సంబంధించిమద్రాసు ప్రావిన్స్ మతపరమైన ఉత్తర్వును (మతపరమైన ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు) జారీ చేసింది.ఎంపిక కమిటీ ద్వారా ఖచ్చితంగా ఈకింది ప్రాతిపదికన భర్తీ చేయబడుతుంది.అంటే,ప్రతి 14 స్థానాలలోసీట్లలో),6, బ్రాహ్మణేతరులకు కేటాయించాలి .(హిందువులకు), 2 వెనుకబడిన హిందువులకు, 2బ్రాహ్మణులకు, 2హరిజనులకు.1ఆంగ్లో–ఇండియన్లు మరియు భారతీయక్రైస్తవులకు 1మరియు 1ముస్లింలకు.

నిండు న్యాయస్థానంచేత నిర్వహించబడింది(కనియా, ప్రధాన న్యాయమూర్తి , ఫజల్అలీ, పతంజలిశాస్త్రి, మెహర్ చంద్ మహాజన్, ముఖర్జీ, ఎస్ . ఆర్.దాస్ మరియు వివియన్ బోస్, న్యాయమూర్తులు)--మతపరమైన జి. ఒ.ఏర్పరచబడింది. పౌరులకు కల్పించిన ప్రాథమిక హక్కు రాజ్యాంగం లోని అధికరణ29(2)ఉల్లంఘన,అవి"ఏ పౌరుడికి ఎలాంటి విద్యసంస్థ లో నైనా

ప్రవేశంను నిరాకరించకూడదు –రాష్ట్రంచే నిర్వహించబడే లేదా ఆర్థిక సహాయాన్ని అందుకుంటున్న ఒక సంస్థ మతం,జాతి,కులం, బాష ఇందులో ఏదైనా" అధికరణ 13 క్రింద చెల్లదు.

రాష్ట్ర విధానం యొక్క ఆదేశిక సూత్రాలు భాగం IV రాజ్యాంగం నిర్దేశించబడ్డాయి.భాగం III ద్వారా హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కులు,ఏ విధంగానూ అతిక్రమించ జాలేదు లేదా సంక్షిప్తీకరించదు. భాగంIII పేర్కొన్న ప్రాథమిక హక్కులు,మరోవైపు,అనుగుణంగ మరియు అనుబంధంగా అమలు చేయాలి.

మద్రాసు హైకోర్టు తీర్పును సమర్థించింది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి.-- కేసులు సంఖ్య 270 మరియు 271/1951.

భారత రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 132 (1) కింద 27 జూలై, 1950 నాటి మద్రాస్ హై కోర్టు తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి మద్రాస్ హైకోర్టు కొన్ని పిటిషన్లలో, రాజ్యాంగంలోని అధికారణ 226 ప్రకారం, అధికరణ 15 (1) ప్రకారం కొన్ని దరఖాస్తులలో మద్రాస్ హైకోర్టు. పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కుల రక్షణ కోసంరాజ్యాంగంలోని 29 (2) మద్రాసు రాష్ట్రం మరియు అధికారులను మరియు దాని కింది స్థాయి అధికారులను ప్రభుత్వం యొక్క ఆదేశాన్ని అమలు చేయడం, పాటించడం, నిర్వహించడం లేదా అనుసరించకుండా నిరోధించే మాండమస్ లేదా ఇతర సముచితమైన ప్రత్యేక ఆదేశం జారీ కోసం అభ్యర్థించడం .రాష్ట్రంలోని వైద్య మరియు ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలో విద్యార్థుల ప్రవేశం విషయంలో ఎంపిక కమిటీ పాటించాల్సిన నియమాలను నిర్దేశించిన మతపరమైన జి.ఓ. (ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు)

వి. కె. టి చారి, అద్వకేట్ –జనరల్, మద్రాస్ (ఆర్.గణపతి అయ్యర్, అతనితో) అప్పీలుదారు కోసం.

ప్రతివాదుల కోసం అల్లాడి కృష్ణస్వామి అయ్యర్ (అల్లాడి కుప్పుస్వామి అయ్యర్, అతనితో).

1951, ఏప్రిల్ 9 న న్యాయస్థానం తీర్పును వెలువరించింది

దాస్, న్యాయమూర్తి –ఈ తీర్పు కేసు నం.270/౧౯౫౧ (*మద్రాస్ రాష్ట్రం వర్సెస్ శ్రీమతి చంపకం దొరైరాజన్*) మరియు కేసు నం. 271/1951 (*మద్రాస్ రాష్ట్రం వర్సెస్ సి. ఆర్. శ్రీనివాసన్*) జులై 27,

1950న మద్రాస్లోని హైకోర్టు ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ ఇచ్చిన తీర్పు నుండి, రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 226 కింద రెండు వేర్వేరు దరఖాస్తులపై రాష్ట్రంచే నిర్వహించబడే విద్యా సంస్థలలో ప్రవేశం పొందేందుకు పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించినట్లు ఫిర్యాదు చేశారు.

మద్రాసు రాష్ట్రం నాలుగు వైద్య కళాశాలలను నిర్వహిస్తోంది. మరియు ఆ నాలుగు కళాశాలల్లో విద్యార్థులకు 330 స్థానాలు (సీట్లు)మాత్రమే అందుబాటులో ఉన్నాయి. ఈ 330 సీట్లలో, 17 సీట్లు రాష్ట్రం వెలుపల నుండి వచ్చే విద్యార్థులకు మరియు 12 సీట్లు రాష్ట్రంచే విచక్షణా కేటాయింపు కోసం రిజర్వ్ చేయబడ్డాయి., మరియు అందుబాటులో ఉన్న సీట్లు మిగిలిన మొత్తం రాష్ట్రంలోని నాలుగు విభిన్న జిల్లాల సమూహాల మధ్య విభజించబడింది.

అదేవిధంగా, మద్రాస్ రాష్ట్రం నాలుగు ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలను నిర్వహిస్తోంది మరియు ఆ కళాశాలల్లో విద్యార్థులకు అందుబాటులో ఉన్న మొత్తం సీట్ల సంఖ్య 395 మాత్రమే. వీటిలో 21 సీట్లు రాష్ట్రం వెలుపల నుండి వచ్చే విద్యార్థులకు రిజర్వ్ చేయబడ్డాయి, 12 స్థానాలు విచక్షణ కోసం రిజర్వ్ చేయబడ్డాయి. రాష్ట్రం ద్వారా కేటాయింపు మరియు అందుబాటులో ఉన్న మిగులు సీట్ల అదే నాలుగు విభిన్న జిల్లాల సమూహాల మధ్య విభజించబడింది.

రాజ్యాంగం ప్రారంభానికి చాలా సంవత్సరాల ముందు, వైద్య కళాశాలకు మరియు ఇంజినీరింగ్ కాలేజీలు రెండింటిలో సీట్లు నాలుగు విభిన్న జిల్లాల సమూహాల మధ్య విభజించబడ్డాయి. అవి మతపరమైన జి. ఒ.లో పేర్కొన్న నిర్దిష్ట నిష్పత్తి ప్రకారం భర్తీ చేయబడతాయి.ఎంపిక కమిటీ ద్వారా భర్తీ చేయబడే ప్రతి 14 స్థానాలకు, అభ్యర్థులను ఖచ్చితంగా కింది ప్రాతిపదికన ఎంపిక చేస్తారు:--

బ్రాహ్మణేతరులు (హిందువులు) ...	6
వెనుకబడిన హిందువులు ...	2
బ్రాహ్మణులు ...	2
హరిజనులు ...	2
ఆంగ్లో-ఇండియన్లు మరియు భారతీయులుక్రైస్తవులు....	1
ముస్లింలు...	1

పైన పేర్కొన్న ప్రాంతీయ మరియు అభ్యర్థులు పొందిన విద్యార్హతలు మరియు మార్కుల ఆధారంగా నిర్దిష్ట సూత్రాల ఆధారంగా జిల్లాల సమూహాలలో ఒకదాని నుండి నిర్దిష్ట మతమునకు

దరఖాస్తుదారుల నుండి రక్షణాత్మక నిబంధనల ఎంపికకు లోబడి ఉంటుంది. వైద్య కళాశాలల విషయానికొస్తే, 20 శాతానికి తక్కువ కాదు. రాష్ట్రంలోని విద్యార్థులకు అందుబాటులో ఉన్న మొత్తం స్థానాలలో ప్రతి ప్రాంతానికి వేర్వేరుగా మహిళా అభ్యర్థులు భర్తీ చేయబడ్డారు, ఏ ప్రాంతంలోనైనా అర్హత కలిగిన అభ్యర్థులు అందుబాటులో ఉన్నట్లయితే, ఆ ప్రాంతంలో ఎక్కువ సంఖ్యలో మహిళా అభ్యర్థులను చేర్చుకోవడానికి ఎంపిక కమిటీకి అనుమతి ఉంది. ఆ నిబంధనలలో నిర్దేశించిన ప్రవేశాలను నియంత్రించే సాధారణ సూత్రాలకు అనుగుణంగా పురుషఅభ్యర్థులకు ప్రతిభ, ముఖా ముఖి ద్వారా ఎంపిక కావడానికి వారు అర్హులు.

జనవరి 26,1950న రాజ్యాంగం ప్రారంభమైన తర్వాత కూడా పాత మతపరమైన జి.ఓ. లో నిర్ణయించిన నిష్పత్తికి కట్టుబడి ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది. నిజానికి, జూన్ 16, 1950 నాటి జి.ఓ. నెం. 2208, ఎంపిక కోసం నిబంధనలను రూపొందించింది. వైద్య కాలేజీలలో ప్రవేశం కోసం అభ్యర్థులు పాత మతపరమైన జి.ఓ. లో నిర్దేశించిన మతపరమైన నిబంధనలు పునః అదే నిష్పత్తిని ఆచరించారు.

జూన్ 7, 1950న, శ్రీమతి చంపకం దొరైరాజన్ తన ప్రాథమిక రక్షణ కోసం రాజ్యాంగంలోని (అధికరణ) ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం మద్రాసులోని హైకోర్టు న్యాయస్థానానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నారు.అధికరణ15 (1) మరియు అధికరణ 29 (2) కింద ప్రాథమిక హక్కులు రాజ్యాంగం యొక్క మరియు మద్రాసు రాష్ట్రం అధికారులు అందరు,మరియు దాని కింది అధికారులు అమలు చేయడం, పాటించడం, నిర్వహించడం లేదా అనుసరించడం లేదా పాటించడం నుండి మాండమస్ లేదా ఇతర సముచితమైన ప్రత్యేక రిట్ జారీ కోసం ప్రార్థించారు. సాధారణంగా మతపరమైన జి. ఒ.అని పిలవబడే ప్రకటనలు లేదా ఉత్తర్వులు సంబంధించిన అధికారులు మరియు మద్రాసు వైద్య కళాశాలలో ప్రవేశం పొందడం ఆమె ప్రాథమిక హక్కులను ఉల్లంఘించే విధంగా మరియు ఉల్లంఘన నియంత్రించబడాలనికోరింది.,లేదా ఉద్దేశించబడింది. ఆమె అభ్యర్థనకు మద్దతుగా దాఖలు చేసిన లిఖిత పూర్వక వాంగ్మూలం, పిటిషనర్ వాస్తవానికి వైద్య కళాశాల లో ప్రవేశం కొరకు దరఖాస్తు చేసినట్లు కనిపించడం లేదు. విచారణ లో తనకు ప్రవేశం దొరకదని తెలిసినది ఎందుకనగా తాను బ్రాహ్మణ వర్గానికి చెందినది. అయితే , ఆమె ప్రవేశం కోసం అసలు దరఖాస్తు ఏదీ లేకపోయినప్పటికీ ఆమె అభ్యర్థన నిర్వహణకు ఎటువంటి అభ్యంతరం తీసుకోలేదు. దీనికి విరుద్ధంగా, హైకోర్టులో ఆమె దరఖాస్తు విజయవంతమైతే, ఆమె కోసం ఒక సీటు రిజర్వు చేయడానికి రాష్ట్రం అంగీకరించిందని మాకు చెప్పబడింది. విచిత్రమైన పరిస్థితులలో, ఈ విషయాన్ని ఇకపై కొనసాగించాల్సిన అవసరం లేదని మేము భావించము. అయితే అధికరణ 29

(2) ప్రకారం ఏదైనా ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించినట్లు ఫిర్యాదు చేస్తూ ఒక విద్యాసంస్థలో ప్రవేశం కోసం వాస్తవానికి దరఖాస్తు చేయని వ్యక్తి న్యాయస్థానం కు వచ్చినప్పుడు మేము ఆమోదిస్తున్నట్లు అర్థం చేసుకోకుండా మనల్ని మనం రక్షించుకోవాలనుకుంటున్నాము. హైకోర్టు 1950 జూలై 27న వెలువరించిన తీర్పు ద్వారా శ్రీమతి చంపకం దొరైరాజన్ యొక్క దరఖాస్తును అనుమతించింది. కేసు నంబర్ 270/1951, అప్పీలు పై మద్రాస్ రాష్ట్రం ఇప్పుడు మన ముందుకు వచ్చింది.

వాస్తవానికి గిండీలోని ప్రభుత్వ ఇంజినీరింగ్ కళాశాలలో ప్రవేశం కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్న శ్రీ శ్రీనివాసన్, మద్రాస్ రాష్ట్రం మరియు దానిలోని అధికారులందరినీ మతపరమైన జి.ఓ.ను అమలు చేయకుండా, పాటించకుండా, నిర్వహించకుండా లేదా అనుసరించకుండా నిరోధించే రిట్ ఆఫ్ మాండమస్ లేదా మరేదైనా రిట్ కోసం ప్రార్థిస్తూ అర్జీ దాఖలు చేశారు. మరియు రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 15 (1) మరియు అధికరణ 29(2) ప్రకారం అర్జీ యొక్క ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించేలా మరియు ఉల్లంఘించే విధంగా ఇంజనీరింగ్ కళాశాలలో ప్రవేశాన్ని నియంత్రించాలని కోరింది . అర్జీ దారు తన అర్జీకి మద్దతుగా దాఖలు చేసిన అఫిడేవిట్ లో మార్చి, 1950లో జరిగిన ఇంటర్మీడియట్ పరీక్షలో గ్రూప్ 1లో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడని, పేర్కొన్న పరీక్షలో మొదటి శ్రేణి లో ఉత్తీర్ణత సాధించానని మరియు పేరా 1లో పేర్కొన్న మార్కులు పొందినట్లు పేర్కొన్నాడు. ఇంజినీరింగ్ కళాశాల లో ప్రవేశం కోసం వార్షిక పరీక్షను నిర్ణయించడంతో,పరిగణనలోకి తీసుకున్న లిఖిత వాంగ్మూలంలో అర్జీదారు శ్రీనివాసన్ గరిష్టంగా 450 మార్కులకు 369 మార్కులు సాధించినట్లు తెలుస్తోంది. హైకోర్టు అదే తీర్పు ద్వారా ఈ దరఖాస్తును కూడా అనుమతించింది మరియు అప్పీలు నెంబరు 271/౧౯౫౧. మద్రాస్ రాష్ట్రం తరపున హాజరైన న్యాయవాది ఈ ఇద్దరు దరఖాస్తుదారులను విద్యా సంస్థల్లో చేర్చుకుంటారు, మరియు వారి ప్రతిభ ఆధారంగా మాత్రమే ఎంపికలు జరిగితే వారికి ప్రవేశం నిరాకరించబడదు.

రాజ్యాంగంలోని భాగం IIIలో "సాంస్కృతిక మరియు విద్యా హక్కులు" అనే శీర్షిక క్రింద ఉన్న ఆర్టికిల్ (అధికరణ) 29 క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:

"(1) భారతదేశ భూభాగంలో నివసిస్తున్న పౌరులలో ఏదైనా భారత భూభాగంలో లేదా దాని స్వంత భాష, లిపి లేదా సంస్కృతిని కలిగి ఉన్న ఏదైనా ఒక విభాగం దానిని పరిరక్షించే హక్కును కలిగి ఉంటుంది.

(2) రాష్ట్రంచే నిర్వహించబడే లేదా రాష్ట్ర నిధుల నుండి సహాయాన్ని స్వీకరించే ఏ విద్యాసంస్థలోనైనా మతం, జాతి, కులం, భాష లేదా వాటిలో ఆధారాలపైనా దేనినైనా బట్టి ఏ పౌరుడికి ప్రవేశం నిరాకరించబడదు."

దీనిని గుర్తించ వలసి ఉంటుంది క్లాజ్ (1)పౌరుల యొక్క భాష, లిపి లేదా సంస్కృతిని రక్షిస్తుంది, క్లాజ్ (2) పౌరుడి వ్యక్తిగత ప్రాథమిక హక్కుకు హామీ ఇస్తుంది.క్లాజు (2)లో పేర్కొన్న ప్రాథమిక హక్కుపౌరుడికి ఏదైనా విద్యాసంస్థలో ప్రవేశం పొందే హక్కు అనేది పౌరుడిగా ఉన్న హక్కు,మరియు ఏ సంఘం లేదా ఒక వర్గంకు చెందిన పౌరుల సభ్యుడిగా కాదు. ఈ హక్కు కేవలం మతం, జాతి, కులం, భాష లేదా వాటిలో దేని ఆధారంగానైనా పౌరులకు నిరాకరించబడదు. అటువంటి విద్యాసంస్థలో ప్రవేశం కోరుకునే పౌరుడు అవసరమైన విద్యార్హతలు లేకుంటే మరియు ఆ కారణంతో ప్రవేశం తిరస్కరణకు గురైనట్లయితే, ఈ అధికరణ క్రింద అతని ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించినట్లు ఫిర్యాదు చేయడాన్ని అతను ఖచ్చితంగా ఆలకించబడదు. కానీ,మరోవైపు, అతను విద్యార్హతలను కలిగి ఉన్నప్పటికీ, మతం, జాతి, కులం, భాష లేదా వాటిలో దేనినైనా కారణంతో మాత్రమే ప్రవేశానికి నిరాకరించినట్లయితే, అతని ప్రాథమిక హక్కుకు స్పష్టమైన ఉల్లంఘన జరిగినట్టు.

రాజ్యాంగంలోని ఇతర అధికరణతో పాటు ఈ అధికరణ లోని నిబంధనలను కలిపి చదవాలని రాష్ట్రం తరపున హాజరైన న్యాయవాది అడ్వకేట్ జనరల్ వాదించారు. ఆర్టికిల్ 46, రాష్ట్రాన్ని ప్రత్యేక శ్రద్ధతో బలహీన వర్గాల ప్రజల విద్యా మరియు ఆర్థిక ప్రయోజనాలను, మరియు ముఖ్యంగా, షెడ్యూల్డ్ కులాలు మరియు షెడ్యూల్డ్ తెగల ప్రయోజనాలను ప్రోత్సహించాలని మరియు సామాజిక అన్యాయం మరియు అన్ని రకాల దోపిడీ నుండి వారిని రక్షించాలని ఆయన కోరారు. ఈ ఆర్టికిల్ రాజ్యాంగంలోని భాగం IVలో ప్రభుత్వ విధానానికి సంబంధించిన కొన్ని ఆదేశిక సూత్రాలను నిర్దేశించినప్పటికీ మరియు ఆ భాగంలో ఉన్న నిబంధనలు ఏ న్యాయస్థానంచే అమలు చేయబడనప్పటికీ, దానిలో ఆదేశించబడిన సూత్రాలు ప్రభుత్వ పాలనకు, ప్రాథమికమైనది, మరియు ఆర్టికిల్ 37 చట్టాలను రూపొందించడంలో ఆ సూత్రాలను వర్తింపజేయడం రాష్ట్రానికి తప్పనిసరి చేస్తుంది. ఆర్టికిల్ (అధికరణ) 46 లోని నిబంధనలకు సంబంధించి:-

వివిధ వర్గాలకు సరైన నిష్పత్తిలో సీట్ల పంపకం ఉత్తర్వులు చేసే మత పరమైన జి.ఓ. ను నిర్వహించడానికి రాష్ట్రానికిహక్కు ఉంది మరియు ఆ ఉత్తర్వు కారణంగా, ఇది చట్టంలో చెల్లుబాటు అయ్యేది మరియు రాజ్యాంగం ను ఉల్లంఘించినది కాదని వాదన.పిటిషనర్లు విద్యాసంస్థల్లో ప్రవేశాలు పొందలేరు, వారి ప్రాథమిక హక్కులకు భంగం వాటిల్లలేదు. నిజానికి,

మద్రాస్కు చెందిన అడ్వకేట్ జనరల్ అధికరణ 46 లోని నిబంధనలు, అధికరణ 29 (2) లోని నిబంధనలను అతిక్రమించా యని వాదించారు. మేము పైన పేర్కొన్న వాదనలను పూర్తిగా తిరస్కరిస్తున్నాము. ప్రభుత్వ విధానం యొక్క ఆదేశిక సూత్రాలు, ఆర్టికల్ 37 న్యాయస్థానం ద్వారా స్పష్టంగా అమలుపరిచబడదని, ఇతర నిబంధనలు ఉన్నప్పటికీ భాగం IIIలోని నిబంధనలను అతక్రమించదు. ఆర్టికల్ 32 ఆదేశాల ప్రకారం ఇతర నిబంధనలు ఉన్నప్పటికీ తగిన రిట్ ల ద్వారా, ఉత్తర్వులు లేక ఆదేశముల ద్వారా స్పష్టంగా అమలు చేయదగినది .మరియు బాధ్యత వహించదు. ప్రాథమిక హక్కులు పవిత్రమైనవి. భాగం IIIలోని అందించిన మేరకు మినహా ఏదైనా శాసన లేదా కార్యనిర్వాహక చట్టం లేదా ఉత్తర్వులు ద్వారా సంక్షిప్తీకరించబడుతుంది. ప్రభుత్వ రాష్ట్ర విధానం యొక్క ఆదేశిక సూత్రాలు,ప్రాథమిక హక్కుల అధ్యాయానికి అనుగుణంగా ఉండాలి,మరియు అనుబంధంగా అమలు చేయాలి. ఏది ఏమైనప్పటికీ, ప్రాథమిక హక్కులకు ఎటువంటి ఉల్లంఘన లేనంత కాలం. సరిగ్గా, భాగం III లోని నిబంధనల ద్వారా అందించబడిన మేరకు,భాగం IVలో నిర్దేశించిన ఆదేశిక సూత్రాలకు అనుగుణంగా రాష్ట్రానికి ఎలాంటి అభ్యంతరం ఉండదు, కానీ మళ్లీరాజ్యాంగంలోని వివిధ నిబంధనల ప్రకారంశాసన మరియు కార్యనిర్వాహక అధికారాలు మరియు పరిమితులకు లోబడి ఉంటుంది.

తరువాతి స్థానంలో,అధికరణ 16 ప్రభుత్వ ఉద్యోగ విషయాలలో సమానత్వానికి హామీ ఇస్తుందిమరియు మతం, జాతి, కులం, లింగం, సంతతి, జన్మ స్థలం పుట్టుక, నివాసం లేదా వాటిలో ఏదైనా, రాష్ట్రం కింద ఉన్న ఏదైనా ఉద్యోగానికి లేదా కార్యాలయానికి సంబంధించి పౌరులను అనర్హులుగా లేదా వివక్షకు గురైతే కింది నిబంధనలలో నిర్దిష్ట నిబంధనలు:-

"(4) ఈ అధికరణ ఏ రాష్ట్రాన్ని, ఏదైనా వెనుకబడిన తరగతి పౌరులకు అనుకూలంగా ఉద్యోగాల నియామకాల రిజర్వేషన్ కు కేటాయింపులుకు సంబంధించి చట్టపరమైన నిబంధనలు రూపొందించడాన్ని నిరోధించదు. రాష్ట్రం యొక్క అభిప్రాయం ప్రకారం, రాష్ట్రాల సర్వీసులలో రాష్ట్రాలకు తగిన ప్రాతినిధ్యం లేదు.

అధికరణ 46 పై వాదనలు సరైనవి అయితే, అధికరణ 16 లోని క్లాజ్ (4) పూర్తిగా అవసరం లేని మరియు అనవసరంగా ఉండేది కాదు.. అయితే, అధికరణ 16 లో క్లాజ్ (4) చొప్పించబడిన భావనను ,అధికరణ29 నందు పొందు పరచనందున అటువంటి నిబంధనను మినహాయించడం ముఖ్యమైనదిగా పరిగణించబడదు. రాష్ట్ర నిధుల నుండి సహాయం పొందుతున్న,రాష్ట్రం నిర్వహించే ఏదైనా విద్యాసంస్థలో ప్రవేశం విషయాలలో మతపరమైనపరిశీలనలను ప్రవేశ పెట్టకూడదనేది రాజ్యాంగం యొక్క ఉద్దేశ్యం కావచ్చు. వెనుకబడిన తరగతుల పౌరుల రక్షణకు రాష్ట్ర సర్వీసులలో వెనుకబడిన తరగతుల సభ్యుల నియామకం అవసరం కావచ్చు మరియు వెనుకబడిన తరగతులకు అలాంటి నియామకాలయందు రిజర్వేషన్లు కల్పించడానికి రాష్ట్రానికి అధికారం ఎందుకు ఇవ్వబడిందో ఆ పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోవచ్చు. అయితే, విద్యా సంస్థలో ప్రవేశం విషయంలో ఆ పరిశీలన అవసరం లేదని స్పష్టంగా భావించలేదు మరియు అధికరణ 16లోని క్లాజ్ (4)కి సమానమైన క్లాజ్లోని ఆర్టికల్ 29 నుండి మినహాయించబడటానికి ఇది కారణం కావచ్చు.

పిటిషనర్ శ్రీనివాసన్. కేసును పరిశీలించిన, చాలా మంది బ్రాహ్మణేతర అభ్యర్థులు సాధించిన మార్కుల కంటే అతను చాలా ఎక్కువ మార్కులను సాధించాడనేది వివాదాస్పదం కాదు. అయినప్పటికీ తక్కువ మార్కులు సాధించిన బ్రాహ్మణేతర అభ్యర్థులు ప్రతి 14 సీట్లలో ఆరింటిలోకి ప్రవేశిస్తారు. అర్జీదారు శ్రీనివాసన్ను వాటిలో దేనిలోనూ చేర్చుకోరు. ఈ ప్రవేశం తిరస్కరణకు కారణం ఏంటి అంటే అతను బ్రాహ్మణుడు, బ్రాహ్మణేతరుడు కాదు. అతను ఆంగ్లో-ఇండియన్ మరియు ఇండియన్ క్రిస్టియన్స్ లేదా ముస్లిం అభ్యర్థుల కంటే ఎక్కువ మార్కులు సాధించి ఉండవచ్చు, అయినప్పటికీ, అతను బ్రాహ్మణుడు కనుక,అతని తప్పు లేకున్నా చివరిగా పేర్కొన్న వర్గాల కు కేటాయించబడిన సీట్లలో దేనినీ పొందలేదు.పైన పేర్కొన్న వర్గాల సంఘాల సభ్యుడు కానందున, అలాంటి తిరస్కరణ కేవలం అతని కులానికి చెందిన కారణంగా మాత్రమే అని పరిగణించబడదు.

అర్జీదారు బ్రాహ్మణులు అనే కారణంగా మాత్రమే ప్రవేశం నిరాకరించబడలేదని వాదించారు, అయితే వివిధ కారణాల వల్ల, ఉదా, (ఎ) వారు బ్రాహ్మణులు, (బి) బ్రాహ్మణులకు 14 సీట్లలో కేవలం రెండు సీట్ల కేటాయింపు మరియు (సి) రెండు స్థానాలను ఇప్పటికే అంత కంటే ఎక్కువ ప్రతిభ కనబరచిన బ్రాహ్మణ అభ్యర్థులుతో భర్తీ చేశారు.రెండు స్థానాలు బ్రాహ్మణులకు కేటాయించబడినది ఇది నిజం కావచ్చు,కానీ ఇతర వర్గాల అభ్యర్థులకు కేటాయించబడినస్థానాలను (సీట్లు)

పరిగణనలోకి తీసుకున్నప్పుడు ఈ వాదనకు బలం ఉండదు, ఎందుకంటే, ఆ స్థానాలకు సంబంధించినంతవరకు, అర్జీదారులు బ్రాహ్మణులు కావడం మరియు ఆ కేటాయింపులు కల్పించబడిన సమూహంలో సభ్యులు కాకపోవడం అనే ఏకైక కారణంతో ప్రవేశం నిరాకరించబడింది తప్ప మరే ఇతర కారణాలతో కాదు.. మతపరమైన జి. ఒ.లో వర్గీకరణ మతం, జాతి మరియు కులం ఆధారంగా కొనసాగుతుంది.మా దృష్టిలో, మతపరమైన జి.ఓలో చేసిన వర్గీకరణ రాజ్యాంగానికి విరుద్ధంగాను మరియు అధికరణ 29(2) ప్రకారం పౌరుడికి హామీ ఇవ్వబడిన ప్రాథమిక హక్కులకు స్పష్టమైన ఉల్లంఘనగా ఉంది . విషయం యొక్క ఈ దృక్కోణంలో, పైన చర్చించిన నిర్దిష్ట ఆర్టికల్ 14 లేదా 15 ప్రభావాన్ని పరిగణించాల్సిన అవసరం లేదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా, రాజ్యాంగంలోని భాగం III లోని ఆర్టికల్ 29 (2) లోని నిబంధనలకు విరుద్ధంగా ఉన్న మతపరమైన జి. ఒ. అధికరణ 13 ప్రకారం చెల్లదు అని మేము అభిప్రాయపడ్డాము. అందువల్ల, ఈ అప్పీళ్లు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడ్డాయి.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.

అప్పీలుదారుకు ఏజెంట్: పి. ఎ.మెహతా.

ప్రతివాదుల ఏజెంట్: ఎం. ఎస్. కె.శాస్త్రి.